

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Zimy a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

navrhovatele: **J. P.**
zastoupen JUDr. Janem Täubelem, LL.M., advokátem
se sídlem Sokolovská 68/105, Praha 8

proti

odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví České republiky,**
se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2

o návrhu na zrušení ochranného opatření ze dne 25. 2. 2021, č.j.: MZDR7790/2021-1/MIN/KAN

t a k t o:

- I. Návrh se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Navrhovateli se vrací soudní poplatek zaplacený z podané žaloby ve výši 5 000,- Kč. Částka 5 000,- Kč bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci usnesení k rukám zástupce navrhovatele JUDr. Jana Täubela, LL.M., advokáta.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení Ochranného opatření ze dne 25.2. 2021 č.j.: MZDR 7790/2021-1/MIN/KAN, kterým byl s účinností od 26. 2. 2021 od 00:00 hodin do dne 11. 4. 2021 do 23:59 hodin nařízen : *„všem občanům České republiky a cizincům s bydlištěm na území České republiky zákaz vstupu do zemí s extrémním výskytem nákazy onemocnění COVID-19, způsobeného novými mutacemi koronaviru SARS-CoV-2 podle bodu II.; to neplatí pro občany těchto zemí a pro cesty, které vzhledem ke své povaze nesnesou odkladu, a které byly předem oznámeny Ministerstvu zahraničních věcí ČR.“* Dále byly pod bodem II. uvedeného Ochranného opatření stanoveny země s extrémním rizikem nákazy pro účely tohoto ochranného opatření.

2. Soud se zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro to, aby návrhem napadené ochranné opatření ze dne 25. 2. 2021 věcně přezkoumal. Po posouzení věci dospěl k závěru, že tomu tak není, neboť bylo zjištěno, že ochranné opatření ze dne 25. 2. 2021, č.j.: MZDR 7790/2021-1/MIN/KAN (dále též „ochranné opatření ze dne 25.2.2021“) které bylo napadeno tímto návrhem, bylo zrušeno odpůrcem opatřením ze dne 26. 4. 2021 č.j. MZDR 7790/2021-2/MIN/KAN, s tím, že zrušení ochranného opatření nabývá účinnosti okamžikem jeho vydání.
3. S přihlédnutím k tomuto zjištění vyzval soud navrhovatele, aby sdělil, zda trvá na návrhu v podané podobě. Ve výzvě soud konstatoval, že návrhem napadené ochranné opatření ze dne 25.2.2021 bylo zrušeno dne 26. 4. 2021 opatřením odpůrce ze dne 26. 4. 2021 č.j. MZDR 7790/2021-2/MIN/KAN. Žalobce k této výzvě soudu uvedl, že na návrhu v podané podobě trvá.
4. Návrhem napadené ochranné opatření bylo vydáno ministerstvem zdravotnictví podle § 68 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon 258/2000 Sb.“). Uvedené ochranné opatření je nutno považovat za opatření obecné povahy, jehož přezkum soudem je upraven v ustanovení § 101a a § 101b zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“).
5. Stejně jako v případě jiných žalob, které soud projednává podle soudního řádu správního, je nutno v první řadě posoudit otázku, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby žaloba mohla být věcně projednána. V případě, že je návrhem napadeno opatření obecné povahy, je nezbytnou podmínkou pro věcné projednání žaloby existence napadeného opatření.
6. V této věci není sporu o tom, že návrhem napadené ochranné opatření ze dne 25.2.2021 bylo zrušeno, proto je nutno uzavřít, že zde chybí jedna ze základních podmínek řízení pro projednání návrhu na přezkoumání napadeného opatření, to je existence opatření, které by soud měl a mohl na základě podaného návrhu přezkoumat.
7. Jestliže bylo toto napadené opatření zrušeno, vznikla situace, že chybí předmět řízení, přičemž tento nedostatek existence předmětu řízení je překážkou neodstranitelnou. Z těchto důvodů dospěl soud k závěru, že jsou splněny podmínky uvedené v § 46 odst. 1, písm. a s.ř.s., podle něhož soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný. Soud proto s odkazem na uvedené ustanovení rozhodl o odmítnutí podaného návrhu.
8. K tomu, co bylo uvedeno, považuje soud za potřebné konstatovat, že si je vědom specifického charakteru opatření, která odpůrce vydává podle zákona č. 258/2000 Sb., stejně tak si je vědom toho, že jednotlivá opatření odpůrce jsou v poměrně krátkých časových sledech upravována a měněna. Pokud dojde vydáním nového opatření „pouze“ k zániku účinnosti napadeného opatření, nelze soudní přezkum odepřít. Jiná situace nastává v případě, kdy návrhem napadené opatření pozbylo nejen účinnosti, ale současně i platnosti v důsledku jeho zrušení.
9. Otázkou rozdílu mezi platností a účinností opatření se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 2. 2021 č.j. 6As 114/2020-63 (dostupný na www.nssoud.cz), ve kterém uvedl, že: „*byl-li již napadený akt zrušen, nebo zanikla-li jinak jeho platnost, s ohledem na kasační pravomoc správních soudů není, čeho by se žalobce (navrhovatel) mohl jeho soudním*

přezkumem dosáhnout“. Současně se Nejvyšší správní soud v uvedeném rozsudku zabýval otázkou důsledků pouhé neúčinnosti přezkoumávaných aktů se závěrem, že samotná neúčinnost by mohla mít za následek odeprání soudního přezkumu v situaci, kdy je to pro navrhovatele významné. O tento druhý případ, čili o neúčinnost napadeného opatření, však v této věci nejde. Jak již bylo uvedeno, došlo k zániku platnosti napadeného opatření v důsledku jeho zrušení úkonem žalovaného ze dne 29. 4. 2021. Za této procesní situace, kdy žalobce k výslovné výzvě soudu uvedl, že na podaném návrhu trvá, v podobě, v jaké byla podána, soudu nezbylo, než rozhodnout o odmítnutí podaného návrhu podle § 46 odst. 1, písm. a s.ř.s.

10. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první soudního řádu správního, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
11. Výrok o vrácení soudního poplatku je odůvodněn ustanovením § 10 odst. 3 věta 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož, byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut před prvním jednáním, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Protože zákonem stanovená podmínka byla splněna, rozhodl soud o vrácení soudního poplatku, tak jak je pod bodem III. výroku tohoto usnesení uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. května 2021

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu